

Θεία Λειτουργία (ο Χορός).* 1. *Εύλογημένη ή βασιλεία του Πατρὸς.../ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (12ῆ13).* /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν. στίχος α΄. ...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς(3)../Κύριε, ἐλέησον (2). /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ἢ...), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα (3). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς./ Κύριε ἐλέησον (2).** / Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Ἀπολυτίκιον/(ἐὰν εἶναι ἕνας ἱερεὺς:) ὁ ἀχορός: Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. 25-7, 9-12, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε, Ζωὴν τὴν κηύσασαν, ἐκουφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραϊνομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, καίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.ΗΧΟΣ Γ΄. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ. Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατὴρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ/ Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(τρίς). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./ (νε) Δύναμις. (αρνά) Ἄγιος ὁ Θεὸς - Ἄγιος ἰσχυρός - Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. /ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. / ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [Κύριε ἐλέησον (γ΄) (8) (τὴν τελευταίαν ἄπαξ) / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(7) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(2)/ Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον (2).] **Ἀμήν. Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, - ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι. / Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα (γ΄). / Κύριε ἐλέησον.(5) / Παράσχου Κύριε(6)./Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς./Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον (στὰ συλλείτουργα: Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἢ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ**

καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου)./Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖνα ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν./ Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως./Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου./Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. / Ἄξιον καὶ δίκαιον./ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. **Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὁ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. / Ἀμήν. / Ἀμήν./Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν./ Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. / Κύριε ἐλέησον./Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου./[Κύριε ἐλέησον (6). Παράσχου Κύριε (6)] ἢ Κύριε ἐλέησον(3)/Σοὶ, Κύριε./Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. /Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου./Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν./ Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.** (Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου...)/ Τοῦ δειπνοῦ σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου./ **Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.** / Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (2)./Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. **Εἴη τὸ****

ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.(τρίς)./ (Μετὰ πνευμάτων δικαίων...)/Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. /Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη./Ἀμήν.*ὅτι εἶναι υπογραμμισμένο ἀλλάζει ἐνδεχομένως ἀπὸ Λειτουργία σε Λειτουργία. χρειάζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα ἔχει τον Ἀπόστολο, τα τροπάρια, το Κοντάκιο κλπ.- και η οποία πρέπει να εκτυπώνεται μαζί με αυτήν την σελίδα. εἴμαστε ὄρθιοι ὅταν, ο ἱερέας μας εὐλογοῖ (κλίνουμε καὶ τὴν κεφαλὴ), ὅταν μας θυμιάζει, ὅταν περνάει ἀπὸ μπροστὰ μας το Ευαγγέλιο, ὅταν λέμε το "Πιστεύω" καὶ το "Πάτερ ἡμῶν". (πρότσαις: ο Ὁρθρος μεταφέρεται στο εσπέρας, το πρωί η Θ. Λειτουργία ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν Προσκομιδὴ καὶ τὴν ἀνάγνωση τῆς Θείας Μετάληψης. ἔχοντας τὴν παρουσία φωτοτυπία ὅλοι γίνονται ψάλλτες!!) <https://www.youtube.com/user/KERMENI> (βλέπε Πληροφορίες).

Ἀκολουθία τοῦ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ (καὶ Μνημόσυνο τὴν Κυριακῇ)...Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ΄). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστίν...] **Καὶ ψάλλουσι τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ΄.(ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...)** Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοί, φιλόφρονε. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα...Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἡ μόνη ἀγνὴ καὶ ἄκρατος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κηύσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου.

.....
στην Διακαινήσιμο εβδομάδα ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μῆμασι, ζωὴν χαρισάμενος.(3) Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

.....
Ἱερεὺς (Δ): Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἀναγνώστης Κύριε, ἐλέησον.... (ΘΥΜΙΑΖΩΝ ΚΑΙ ΨΑΛΤΑ) Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία αὐτοῦ, [αὐτῆς, αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ΄)....

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ γ΄)....Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς+ Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς Δέσποτα, πολυέλεε... Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει: Ἦχος πλ. α΄. Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ Διακαινήσιμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθένε>, ψάλλεται τό· <Χριστὸς ἀνέστη>. Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἱερεὺς(λαβὼν ἕνα ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν): + Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,.... Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ Ἱερεὺς: Ἦχος βαρῦς. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέπαισαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δις.] ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ΛΟΥΚΑ, των Αγίων Προπατόρων (ο Μέγας Δείπνος σημαίνει την Θεία Ευχαριστία) Το μυστήριο της θείας ευχαριστίας, ΚΑΙ Η΄ΜΑΤΘΑΙΟΥ «και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν» (Ματθ. ιδ΄ 20) «έφαγαν όλοι και χόρτασαν» ΚΑΙ ΙΔ΄ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Η θεία Ευχαριστία αποτελεί το κέντρον της πνευματικής ζωής. Οι άγιοι Πατέρες μας λέγουν ότι ο βασικός σκοπός της ενανθρωπήσεως του Χριστού είναι η ίδρυση του μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας, δια της οποίας αποκτούμε κοινωνία με τον Θεό. Η θεία Κοινωνία είναι η μοναδική τροφή του νέου λαού του Θεού. Ο νέος λαός (ο Χριστιανικός) διαφέρει από τον παλιό (Ιουδαϊκό) στο ότι εκείνοι (Ιουδαίοι) άκουγαν τον λόγο του Θεού, ενώ εμείς προχωρούμε στην θεωρία του Λόγου, δηλαδή κοινωνούμε του Λόγου.

Έτσι το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας δεν είναι μια απλή ακολουθία προσευχών, που ικανοποιεί τις θρησκευτικές και ψυχολογικές μας ανάγκες, αλλά είναι το μυστήριο της ζωής μας. Το Βάπτισμα καθαρίζει το κατ' εικόνα. Η θεία Κοινωνία απεργάζεται το καθ' ομοίωση, την πλήρη ένωση με τον Χριστό. Με το άγιο Βάπτισμα ο Θεός γίνεται Πατέρας μας. Με την θεία Κοινωνία γίνεται Νυμφίος μας και Μητέρα μας που μας «τρέφει μαστοίς οικείοις, ως υπομάζια βρέφη μήτηρ φιλόστοργος» (αγ. Γρηγόριος Παλαμάς). Έτσι καταλαβαίνουμε ότι η μετάληψη των Τιμών Δώρων δεν είναι υποχρέωση, αλλά ανάγκη για την ζωή μας. Δι' αυτής «καθαιρούνται αι δυνάμεις του Σατανά» και αισθανόμαστε στην καρδιά μας τις ενέργειες του Χριστού.

Σωζόμαστε και αγιαζόμαστε όχι ατομικά, αλλά εκκλησιαστικά. Δηλ. μπορούμε να καλέσουμε τον Θεό Πατέρα και να συμμετάσχουμε στον Δείπνο της αγάπης Του, επειδή είμαστε μέλη της Εκκλησίας.

Η θεία Ευχαριστία είναι το κέντρον της Εκκλησίας και σ' αυτήν αναφέρονται όλες οι πράξεις της και τα μυστήρια, το κήρυγμα, η φιλανθρωπική και κοινωνική δράση κλπ., όταν δεν καταλήγουν στο θυσιαστήριο και όταν δεν ξεκινούν από αυτό είναι μάταια και ανωφελή. Τίποτε στην Εκκλησία δεν αυτονομείται. Η αυτονομία θεωρείται η μεγαλύτερη αίρεση, διότι είναι διάσπαση. Και κάθε τι το διασπαστικό έχει το στοιχείο της αμαρτίας και είναι αντιεκκλησιαστικό. Από το μέγα αυτό Μυστήριο λαμβάνει υπόσταση η πίστη και η ζωή της Εκκλησίας, αφού δι' αυτού κοινωνεί με την κεφαλή της.

Η θεία Ευχαριστία διατηρεί την ενότητα της Εκκλησίας. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι στους αρχαίους εκκλησιαστικούς συγγραφείς, όπως στον άγιο Ιγνάτιο, συνδέεται στενά η Εκκλησία, με το Θυσιαστήριο και τον Επίσκοπο. Όπως έξω από τον Επίσκοπο δεν νοείται αληθινή εκκλησιαστική ζωή και Ευχαριστία έτσι έξω από την Εκκλησία δεν νοείται Θυσιαστήριο και Επίσκοπος, καθώς επίσης και έξω από το Θυσιαστήριο (θεία Ευχαριστία) δεν νοείται Εκκλησία και Επίσκοπος. Από αυτά φαίνεται ότι ο Επίσκοπος δεν είναι ένας διοικητικός άρχοντας, αλλά ο Προεστώς της Ευχαριστιακής συνάξεως. Έτσι η ενότητα της Εκκλησίας δεν είναι αφηρημένη και πνευματική, αλλά σαρκική (πραγματική, σωματική). Και αυτή η σαρκική ενότητα πραγματοποιείται στην θεία Ευχαριστία.

Εμείς οι Ορθόδοξοι δεν νοιώθουμε την ενότητα του κόσμου έξω από την θεία Ευχαριστία. Λέμε πολλές φορές ότι ο κόσμος πρέπει να εκκλησιοποιηθεί. Αυτό θα γίνει

μόνον όταν οι δια μέσου των αιώνων Απόστολοι και γενικά η Εκκλησία θα καλούν τους ανθρώπους στην «τράπεζα» του Κυριακού Μυστικού Δείπνου και όχι στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων. Όταν οι Απόστολοι εφαρμόσουν την εντολή του Θεού: «δότε υμείς φαγείν» αυτό είναι το μεγαλύτερο φιλανθρωπικό και κοσμικό έργο της Εκκλησίας. Διότι δια του αγιαζομένου μικροκόσμου (του ανθρώπου) μεταφέρεται ο αγιασμός σε όλο τον μακρόκοσμο (σε όλη την φύση).

Επομένως η ενότητα της Εκκλησίας και του κόσμου πραγματοποιείται στην θεία Ευχαριστία. Από Ορθόδοξη πλευρά δεν νοείται πνευματική ζωή χωρίς θεία Ευχαριστία και θεία Κοινωνία. Ούτε νοείται αληθινή μετοχή στην θεία Ευχαριστία, όταν είμαστε διεσπασμένοι σε κομματικές παραसυναγωγές. **Ούτε νοούνται οι «ιδιωτικές» λειτουργίες και η οποιαδήποτε διάσπαση της Ευχαριστιακής ενότητας, έστω για την εξυπηρέτηση του λαού.** Αν θέλουμε να ζούμε κοινωνικά πρέπει να μάθουμε να ζούμε Ευχαριστιακά. Τότε η έρημος της ζωής μας γίνεται πνευματικός σιτοβολών. Στην περιοχή του θανάτου ξεπηγάει η ζωή.

«Όσοι Πιστοί», Εκδόσεις Ι.Μ. Γενεθλίου της Θεοτόκου (Λιβαδειά).

15-12, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ΛΟΥΚΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ, (από 11-17/12) ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν) Αντίφωνον Α΄, Ἦχος β΄. Στίχ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. **Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄, Ἦχος β΄.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὐ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. **Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· **Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..**

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. **Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ...

Ἀντίφωνον Γ΄, Ἦχος Βαρῦς. Στίχ. α΄.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ...

Μικρὰ Εἴσοδος. Εἴσοδικὸν, Ἦχος β΄,

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ...

Προπατόρων Ἦχος β. Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἔθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

15-12. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον. Ἱερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ρεῖθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότῃ σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατάν. Διὸ μὴ παύση πρεσβείων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον Ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σηλαιῷ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως, Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τρισάγιον, Απόστολος, 15-12. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:8-18

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἴδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὡς πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶ τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε· δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διεκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.